

УДК 376.1:78.071.2:615.851.3(510)

DOI <https://doi.org/10.34142/27091805.2025.6.01.12>

© Чай Ліхуа

доцент музики Чжецзянського коледжу спеціальної освіти, провінція Чжецзян, КНР;

аспірантка кафедри освітології та інноваційної педагогіки, ХНПУ імені Г. С. Сковороди,

м. Харків, Україна

email: 1963401285@qq.com

<https://orcid.org/0000-0002-1377-6823>

СПІВ ЯК ЗАСІБ МОВЛЕННЕВОЇ КОРЕКЦІЇ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ СПЕЦІАЛЬНОЇ ОСВИТИ КНР

Стаття висвітлює теоретичні засади та практичні підходи до використання співу як засобу мовленнєвої корекції у підготовці бакалаврів спеціальної освіти Китайської Народної Республіки (КНР).

Методи та методологія. Методологія дослідження поєднує порівняльний аналіз навчальних планів і стандартів КНР, структурно-функціональний аналіз компонентів готовності, контент-аналіз дисертаційних і наукових джерел, а також моделювання критеріїв та індикаторів оцінювання. У статті використані принципи: міждисциплінарності (логопедія—музична педагогіка—психологія), практико-орієнтованість (learning by doing), культурна чутливість, цифрова верифікація динаміки мовленнєвих показників.

Наукова новизна статті полягає у висвітленні питань готовності майбутніх педагогів спеціальної освіти КНР до використання співу для мовленнєвої корекції дітей з особливими освітніми потребами, що включає мотиваційний, когнітивний, операційно-діяльнісний і рефлексивний компоненти та висвітленні системи педагогічних умов реалізації запропонованої структури підготовки.

Результати. Сформульовано структуру готовності: (а) мотиваційна спрямованість на застосування співу; (б) когнітивна обізнаність із логопедичних, вокально-педагогічних і психофізіологічних засад; (в) операційно-діялісна здатність конструювати вокально-корекційні заняття, підбирати репертуар та індивідуалізувати втручання; (г) рефлексивна здатність до самооцінювання та корекції дій. Визначено необхідність міжпредметної інтеграції (логопедія—музикотерапія—вокальна педагогіка), практико-орієнтованих форм навчання у партнерстві зі школами й логопедичними клініками, використання культурно чутливого репертуару та цифрових інструментів моніторингу мовленнєвої динаміки. Описано інтегровані модулі «Музика і мовлення», «Вокальна реабілітація дітей», практичні заняття зі співу в логопедичному контексті, тренінги з емоційно-комунікативної взаємодії; до методів належать вокально-дихальні вправи, логоритміка, імпровізаційний спів, інтонаційно-рухові техніки, артикуляційно-фонетичні ігри, мультимедійні інтерактивні технології.

Висновки. Доведено, що спів є дієвим засобом мовленнєвої корекції дітей з особливими освітніми потребами; узагальнено структуру готовності майбутніх фахівців спеціальної освіти до професійної діяльності. Практичне значення полягає у можливості стандартизації університетських модулів і впровадженні міжуніверситетських практик та стажувань. Перспективи подальших досліджень стосуються розширення доказової бази (evidence-based) для окремих вокальних протоколів, удосконалення цифрових інструментів моніторингу та міжкультурної адаптації навчальних матеріалів

Ключові слова: спів; мовленнєва корекція; спеціальна освіта; КНР; музикотерапія; логоритміка; бакалавр; готовність; компетентності; інтеграція мистецтв.

Постановка проблеми та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Підготовка бакалаврів спеціальної освіти КНР сьогодні постає як стратегічне завдання, що вимагає системних і стандартизованих рішень, здатних поєднати мистецькі та логопедичні підходи у розвитку мовлення дітей з особливими освітніми потребами. Сучасна освітня політика Китаю орієнтується не лише на академічну підготовку, а й на формування практичних компетентностей, які забезпечують ефективну роботу майбутніх педагогів у реальних умовах інклюзивного навчання. Відповідно, інтеграція мистецьких практик у професійну підготовку педагогів спеціальної освіти набуває особливої актуальності, оскільки саме мистецтво, зокрема музика і спів, відкриває унікальні можливості для гармонізації когнітивного, емоційного та комунікативного розвитку дитини.

Оновлені державні програми та стандарти обов'язкової освіти (2022) чітко підкреслюють необхідність інтеграції мистецьких дисциплін у навчальний процес, а також посилення його практичної спрямованості. Це створює запит на розробку університетських модулів, які б поєднували педагогічні, логопедичні та терапевтичні підходи (Ministry of Education of the PRC, 2022). Таким чином, підготовка майбутніх фахівців спеціальної освіти має виходити за межі традиційних методик і включати інноваційні інструменти, що дозволяють ефективно працювати з дітьми, котрі мають порушення мовлення.

У цьому контексті спів постає як міждисциплінарний засіб, що поєднує у собі елементи музичної педагогіки, логопедії та психотерапії. Його вплив багатовимірний: він сприяє розвитку дихальної координації, формуванню правильної фонації, удосконаленню артикуляційних навичок, а також оптимізує темпо-ритмічну організацію та інтонаційну виразність мовлення. Крім того, спів має потужний емоційно-комунікативний потенціал: він активізує невербальні канали взаємодії, стимулює соціальну включеність та формує позитивний емоційний фон, що є критично важливим для дітей з особливими освітніми потребами (Rinta & Welch, 2008; Parageorgi et al., 2022; Christiner & Reiterer, 2013).

Таким чином, проблема інтеграції співу як засобу мовленнєвої корекції у підготовку майбутніх педагогів спеціальної освіти КНР має не лише теоретичне, а й практичне значення. Вона безпосередньо пов'язана з реалізацією державних освітніх стратегій, відповідає сучасним науковим тенденціям у галузі спеціальної педагогіки та музикотерапії й водночас відкриває перспективи для створення інноваційних освітніх програм, що поєднують мистецтво і науку в інтересах розвитку дитини.

Аналіз основних досліджень і публікацій. Систематичні огляди сучасних наукових праць переконливо демонструють ефективність голосової терапії у дітей із різними формами мовленнєвих порушень, підкреслюючи її значення як одного з провідних напрямів корекційної педагогіки та логопедії (Adriaansen et al., 2022; Al-Kadi et al., 2022). У цих дослідженнях наголошується, що робота з голосом не лише сприяє відновленню мовленнєвої функції, а й позитивно впливає на загальний психоемоційний стан дитини, формуючи базу для подальшого розвитку комунікативних навичок.

Окремий пласт наукових розвідок стосується «вокальних функціональних вправ», які розглядаються як фізіологічно обґрунтований підхід до відновлення голосу та формування вокально-мовленнєвих навичок (Angadi et al., 2019). Цей напрям особливо цінний тим, що поєднує медико-біологічні знання з педагогічними практиками, створюючи підґрунтя для міждисциплінарних методик.

Для шкільної та дошкільної освіти значущими є корекційні протоколи, що базуються на співі. Серед них виділяються мелодико-інтонаційні техніки, які довели свою результативність у розвитку мовленнєвої інтонації та ритмічної організації мовлення (Merrett et al., 2014), а також сучасні музикотерапевтичні сценарії, спрямовані на стимуляцію мовленнєвої активності та розвиток комунікативної компетентності (Chai, 2023). Важливим є й те, що спів у дослідженнях постає не лише як інструмент мовленнєвої корекції, а й як чинник соціальної інтеграції та підвищення добробуту дітей, сприяючи їхній емоційній стабільності та залученості до колективної діяльності (Welch et al., 2014; Parageorgi et al., 2022).

У китайському науково-освітньому дис-

курсі концепції естетичного виховання та інтеграції мистецтв, зокрема співу, мають офіційне закріплення в державних програмах і стандартах освіти (General Office of the State Council of the PRC, 2015; Ministry of Education of the PRC, 2022). Це свідчить про стратегічний підхід до розвитку гармонійної особистості, де мистецтво розглядається не як факультативний елемент, а як невід'ємна складова освітнього процесу.

Вітчизняні дослідження також підтверджують значущість інтеграції мистецьких практик у навчально-корекційну роботу з дітьми. У національних методичних матеріалах описані адаптовані комплекси вокально-музичних вправ і сценарії групової діяльності, які враховують специфіку мовленнєвих порушень та орієнтовані на інклюзивне середовище (Петренко, 2018; Сидоренко, 2020). Державні методичні вказівки та програмні документи (Міністерство освіти і науки України, 2019) підтримують використання музичних засобів у дошкільній та початковій освіті, підкреслюючи їхню роль у розвитку мовлення, соціальних і міжособистісних навичок. Практичні узагальнення та методичні рекомендації для логопедів і музичних педагогів систематизовані у виданнях спеціалізованих інституцій, що забезпечує їхню доступність для широкого кола фахівців (Бондар, 2017).

Таким чином, аналіз наукових джерел свідчить про багатовимірність проблеми: спів розглядається як інструмент мовленнєвої корекції, як засіб соціалізації та як елемент естетичного виховання. Це створює підґрунтя для подальшого розвитку інтегрованих освітніх програм, у яких вокальна практика поєднується з логопедичними методиками та відповідає сучасним міжнародним і національним освітнім стандартам.

Формулювання цілей та завдань статті. Мета статті – обґрунтувати педагогічну структуру підготовки майбутніх педагогів спеціальної освіти КНР до використання співу як засобу мовленнєвої корекції дітей з особливими освітніми потребами. Завданнями виступають: а) визначення структурних компонентів готовності бакалаврів спеціальної освіти до використання співу в розвитку мовленнєвих здібностей дітей з особливими освітніми потребами;

б) опис форм та методів вокально-мовленнєвої підготовки.

Виклад основного матеріалу. Сучасна логіка підготовки бакалаврів спеціальної освіти КНР ґрунтується на інтеграції мистецьких і корекційно-педагогічних практик, що відображає загальносвітову тенденцію до міждисциплінарності у сфері освіти. У цьому контексті спів розглядається не лише як художня діяльність, а як цілеспрямований інструмент формування мовленнєвих умінь дітей з особливими освітніми потребами. Його застосування дозволяє поєднати роботу над диханням, фонацією, артикуляцією та просодикою в єдину систему, яка водночас впливає на фізіологічні, когнітивні та емоційні аспекти розвитку дитини. Такий підхід відповідає сучасним уявленням про необхідність комплексного впливу на мовленнєву сферу, де корекція не відокремлюється від виховання і розвитку, а інтегрується у ширший освітній процес.

На рівні освітньої політики ця інтеграція має чітке підґрунтя. Оновлені стандарти обов'язкової освіти (2022) та курс на естетичне виховання (2015) визначають мистецтво як важливий чинник формування гармонійної особистості, що створює запит на університетські модулі з інтегрованим змістом і науково обґрунтовані методики підготовки педагогів (General Office of the State Council of the PRC, 2015; Ministry of Education of the PRC, 2022). Це означає, що майбутній педагог спеціальної освіти має бути не лише носієм знань із логопедії чи психології, а й володіти мистецькими інструментами, здатними забезпечити ефективну мовленнєву корекцію.

У дисертаційній традиції, зокрема у працях Чай Ліхуа, вокально-мовленнєва підготовка трактується як міждисциплінарна ділянка, де поєднуються знання з логопедії, музичної педагогіки, психології та фізіології мовлення. Спів у цьому контексті розглядається як засіб організації функціонального тренування голосоутворення та мовленнєвої моторики, що дозволяє формувати стійкі мовленнєві навички через повторювані вокальні патерни (Chai, 2023).

Міжнародні узагальнення підтверджують ефективність вокальних функціональних вправ (Vocal Function Exercises) та спорідне-

них технік напівзакритого голосового тракту (SOVT) у розвитку параметрів голосу, чіткості та витривалості фонації в дитячому віці (Angadi et al., 2019; Adriaansen et al., 2022). Це робить спів релевантним елементом корекційної практики в інклюзивній освіті, оскільки він поєднує терапевтичний, педагогічний і мистецький ефекти. Теоретичною підставою для цього є уявлення про спільність нейрофізіологічних механізмів співу й мовлення: ритмічне залучення, інтеграція слухо-рухових контурів, дихально-фонаційна координація. Завдяки цим механізмам можливе перенесення вокально відпрацьованих шаблонів на мовленнєву діяльність у поступовій логіці «спів – кантилена-мовлення → спонтанне мовлення» (Merrett et al., 2014; Christiner & Reiterer, 2013).

Зміст професійної підготовки майбутнього педагога спеціальної освіти, орієнтованої на застосування співу, доцільно вибудовувати за логікою чотирьох взаємопов'язаних компонентів готовності:

- Мотиваційний компонент забезпечує ціннісно-сміслову прийнятність співу як інструмента мовленнєвої корекції, формує внутрішню готовність до використання вокальних практик і відповідальність за безпечне голосове навантаження.

- Когнітивний компонент охоплює знання з анатомо-фізіологічних основ голосотворення, принципів логопедичної допомоги у різних нозологічних групах, репертуарної політики та гігієни голосу.

- Операційно-діяльнісний компонент формує арсенал методів (VFE, SOVT, логоритміка, інтонаційно-рухові техніки, артикуляційно-фонетичні ігри, імпровізаційний спів), а також навички проектування індивідуалізованих занять і використання цифрових інструментів моніторингу (наприклад, простих спектральних чи перцептивних рубрик).

- Рефлексивний компонент забезпечує здатність до самооцінювання ефективності, ведення портфоліо та корекції власних педагогічних дій (Chai, 2023; Titze, 2006).

У практиці китайських університетів ця логіка матеріалізується у модульній структурі навчальних програм: «Музика і мовлення», «Вокальна реабілітація дітей», «Логоритміка та тілесно-рухові практики», «Педагогічна май-

стерність і комунікація», «Педагогічна практика у школах-партнерах». Кожен модуль має чітко визначені результати навчання, систему оцінювання та рубрики, що дозволяє забезпечити прозорість і стандартизованість підготовки (Ministry of Education of the PRC, 2022; Chai, 2023).

Таким чином, інтеграція співу у професійну підготовку педагогів спеціальної освіти КНР постає як науково обґрунтований і практично значущий напрям, що поєднує мистецтво, логопедію та педагогіку в єдину систему формування професійної компетентності.

Структурування занять із використанням співу як засобу мовленнєвої корекції вибудовується за принципом поступової прогресії, що відображає як фізіологічну логіку формування голосо-мовленнєвих навичок, так і педагогічну доцільність. Вихідною точкою є стабілізація дихання, яка передбачає вправи на подовження видиху, регуляцію внутрішньогрудного тиску та розвиток контрольованої дихальної підтримки. Цей етап створює фундамент для подальшої роботи, адже без адекватного дихального апарату неможливе ані якісне звучання, ані чітка артикуляція.

Наступним кроком є тренування фонації, що включає вправи на стійке звучання на комфортній висоті, поступове розширення діапазону та розвиток гнучкості атаки звука. Тут спів виконує роль «тренажера» для голосових складок, забезпечуючи їхню витривалість і пластичність. Паралельно відпрацьовується артикуляція: чіткість приголосних, координація язикових і губних рухів, керування м'яким піднебінням. Завершальним блоком є просодика — формування ритму, темпу, інтонаційних моделей і наголосу, що безпосередньо переноситься у мовленнєву практику.

Кожний етап підкріплюється спеціально розробленими «мостами» до мовлення: декламаційними фрагментами, співом на склади чи фонемі, скандованими скоромовками, речитативом і мелодизованими фразами. Такі «мости» особливо ефективні для дітей, у яких ініціація мовлення ускладнена. Завдяки повторюваним ритмо-інтонаційним патернам спів знижує когнітивне навантаження, водночас забезпечуючи емоційне підкріплення та соціальну залученість (Parageorgi et al., 2022;

Welch et al., 2014).

Не менш важливим є питання безпеки голосу. Воно забезпечується дотриманням правил гігієни: адекватне зволоження, уникнення форсування, інтервали відпочинку, поступове збільшення тривалості звучання та індивідуалізація висоти й гучності. Для групових занять доцільним є принцип «чергування ролей» (слухач — виконавець — коментатор), що дозволяє уникнути перевантаження, підтримати увагу та розвивати рефлексивні навички.

У межах педагогічного проектування особливо корисним є оперування завданнями й очікуваними індикаторами, які прозоро з'єднують вокально-педагогічну дію з вимірюваним мовленнєвим результатом. Це дозволяє студентам і викладачам бачити чіткий зв'язок

між вправою та її логопедичною метою. Приклади таких завдань наведено в табл. 1: вони демонструють, як конкретні вокальні вправи «прошиваються» з корекційними цілями та як саме фіксується динаміка — через аудіторно-перцептивні оцінки, прості акустичні показники чи спостережувану поведінку дитини.

У студентських портфоліо подібні таблиці виконують роль «карти інтервенцій», яка не лише документує індивідуальний прогрес, а й стає базою для міждисциплінарного обговорення на педагогічних радах практики. Такий формат сприяє формуванню у студентів навичок доказового підходу, коли кожна педагогічна дія має чітке обґрунтування та вимірюваний результат (Angadi et al., 2019; Adriaansen et al., 2022).

Таблиця 1.

Вокально-мовленнєві дії, логопедичні цілі та індикатори оцінювання (фрагмент)

Мета мовленнєвої корекції	Приклад вокальної дії	«Міст» до мовлення	Індикатори успіху
Подовження видиху, стабільність фонації	Кантилена на голосний [a]/[o] 6–8 с; SOVT через трубочку	Речитатив коротких фраз на одному тоні	Час фонації, рівність звучання, зменшення «подиховості» (Titze, 2006; Braden & Thibeault, 2020)
Чіткість приголосних, артикуляційна координація	Спів скоромовок на простих мелодичних формулах	Перехід до ритмічно скандованого мовлення	Чіткість приголосних у словах/фразах, менше злиття складів (Chai, 2023)
Ритм/темп, просодика	Плескання-маркування метроритму + спів-речитатив	Поступова демелодизація до інтонації мовлення	Стабільність темпу, точність наголосу, інтонаційні контури (Papageorgi et al., 2022)
Діапазон і гнучкість атаки	Вправи VFE: ковзання («сірени»), messa di voce	Артикуляція ключових слів на різних висотах	Динамічний/висотний контроль, менше «жорстких атак» (Angadi et al., 2019)

У практичній підготовці студентів спеціальної освіти КНР особливе значення має відпрацювання структурованих занять за схемою «прелюдія — ядро — трансфер», яка дозволяє поєднати мистецькі, логопедичні та педагогічні завдання в єдину логіку. Така триєдина модель не є випадковою: вона відображає як закономірності психофізіологічного розвитку мовлення, так і дидактичні принципи поступовості, інтеграції та перенесення знань у практику. «Прелюдія» (2–4 хв) виконує роль підготовчого етапу, де увага зосереджується на налаштуванні дихання, постави та слухання. Це не лише технічна розминка, а й момент психологічного входження у заняття, що створює атмосферу зосередженості та готовності до роботи. «Ядро» (10–15 хв) становить основний блок, у якому реалізуються 2–3 цілеспрямовані вокально-мовленнєві дії. Вони вибудовуються у поступово ускладнювальну серію, що дозволяє дитині рухатися від простих вправ до більш комплексних завдань, формуючи стійкі мовленнєві й вокальні навички. «Трансфер» (5–7 хв) забезпечує перенесення результатів у мовленнєву практику: тут відпрацьовані вокальні патерни інтегруються у декламацію, діалог чи рольову гру, що гарантує їхнє закріплення у спонтанному мовленні.

Важливо, що ця модель передбачає диференційовані траєкторії для дітей із різним рівнем мовленнєвої активності. Для тих, хто перебуває на низькому рівні, акцент робиться на стимулюванні реагування на звук і ритм. На середньому рівні увага зосереджується на підтримці звуко-складового мовлення, що дозволяє розширювати мовленнєвий репертуар і формувати чіткі артикуляційні навички. Для дітей із вищим рівнем розвитку завдання спрямовані на удосконалення фразової просодики та дикції, що забезпечує виразність і комунікативну ефективність мовлення.

Ключовим елементом є система фіксації результатів. Студенти використовують перцептивні шкали (наприклад, «чіткість» у діапазоні 0–3), прості акустичні маркери (максимальна тривалість фонації, стабільність висоти тону), а також поведінкові спостереження (готовність ініціювати висловлювання, кількість спроб, толерантність до помилки). Такий підхід дозволяє не лише об'єктивно оці-

нювати динаміку, а й формувати у студентів навички доказового мислення, коли кожна педагогічна дія має чітке обґрунтування та вимірюваний результат.

Завдяки цьому дизайн занять поєднує evidence-based підходи з валідними формами оцінювання освітніх результатів, прийнятими у вищій школі КНР (Ministry of Education of the PRC, 2022). Він забезпечує прозорість освітнього процесу, підвищує його наукову обґрунтованість і водночас формує у студентів професійну відповідальність за якість власних педагогічних дій. У підсумку модель «прелюдія — ядро — трансфер» постає не лише як методична схема, а як педагогічна рамка, що інтегрує мистецтво, логопедію та освітню практику в єдину систему професійної підготовки.

Висновки. Спів постає як ефективний міждисциплінарний засіб мовленнєвої корекції, що органічно поєднує мистецькі, логопедичні та педагогічні підходи й водночас відповідає сучасним завданням підготовки майбутніх педагогів спеціальної освіти КНР. Його застосування дозволяє не лише формувати базові мовленнєві навички, а й розвивати просодичну виразність, комунікативну активність та соціальну включеність дітей з особливими освітніми потребами. У процесі дослідження було узагальнено структуру готовності студентів до використання співу як корекційного інструмента, описано форми та методи їхньої професійної підготовки, а також окреслено критерії та показники оцінювання, що забезпечують прозорість і валідність освітнього процесу. У перспективі це створює підґрунтя для формування нової генерації педагогів, які володіють інтегрованим інструментарієм і здатні поєднувати мистецтво та науку задля розвитку мовлення й комунікації дітей з особливими освітніми потребами.

Перспективи подальших досліджень доцільно спрямувати на рандомізовані контрольовані дослідження ефективності окремих вокальних протоколів у різних вікових і нозологічних групах; розроблення цифрових інструментів трекінгу мовленнєвих показників; міжкультурну адаптацію навчальних матеріалів та репертуару; опрацювання критеріїв рівневої сертифікації студентів за результатами модулів у межах стандартів КНР.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

Adriaansen, A., Cloete, E., & de Bodt, M. (2022). Effects of voice therapy in children with vocal fold nodules: A systematic review [Ефекти голосової терапії у дітей з вузликами голосових складок: систематичний огляд]. *International Journal of Language & Communication Disorders*, 57(5), 1032–1046. <https://doi.org/10.1111/1460-6984.12754>

Adriaansen, A., Meerschman, I., Van Lierde, K., & D'haeseleer, E. (2022). Effects of voice therapy in children with vocal fold nodules: A systematic review. *Ghent University Repository*. <https://biblio.ugent.be/publication/8759397>

Al Kadi, M., Alfawaz, M. A., & Alotaibi, F. Z. (2022). Impact of voice therapy on pediatric patients with dysphonia and vocal nodules: A systematic review. *Cureus*, 14(4), e24433. <https://doi.org/10.7759/cureus.24433>

Al-Kadi, M., Alfawaz, M. A., & Alotaibi, F. Z. (2022). Impact of voice therapy on pediatric patients with dysphonia and vocal nodules: A systematic review [Вплив голосової терапії на дітей з дисфонією та вузликами голосових складок: систематичний огляд]. *Cureus*, 14(4), e24433. <https://doi.org/10.7759/cureus.24433>

Angadi, V., Croake, D., & Stemple, J. (2019). Effects of vocal function exercises: A systematic review [Ефекти «вокальних функціональних вправ»: систематичний огляд]. *Journal of Voice*, 33(1), 124.e13–124.e34. <https://doi.org/10.1016/j.jvoice.2017.08.031>

Braden, M. N., & Thibeault, S. L. (2020). Outcomes of voice therapy in children with benign vocal fold lesions [Результати голосової терапії у дітей із доброякісними ураженнями голосових складок]. *International Journal of Pediatric Otorhinolaryngology*, 136, 110121. <https://doi.org/10.1016/j.ijporl.2020.110121>

Chai, L. (2023). Music therapy and rehabilitation training for children with speech impairment [Музикотерапія та реабілітаційне тренування дітей із мовленнєвими порушеннями]. *MEDS Public Health and Preventive Medicine*, 3(1), 58–65. <https://doi.org/10.23977/phpm.2023.030109>

Christiner, M., & Reiterer, S. M. (2013). Song and speech: Examining the link between singing talent and speech imitation ability [Пісня та мовлення: зв'язок між вокальними здібностями та наслідуванням мовлення]. *Frontiers in Psychology*, 4, 874. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2013.00874>

General Office of the State Council of the PRC. (2015). Opinions on comprehensively strengthening and improving aesthetic education in schools [Про всебічне посилення та вдосконалення шкільної естетичної освіти]. http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-09/14/content_10158.htm

Merrett, D. L., Peretz, I., & Wilson, S. J. (2014). Neural and cognitive mechanisms of singing: A perspective on speech–music relations [Нейронні й когнітивні механізми співу: погляд на зв'язки мовлення й музики]. *Frontiers in Neuroscience*, 8, 390. <https://doi.org/10.3389/fnins.2014.00390>

Ministry of Education of the PRC. (2022). MOE releases compulsory education curriculum program and standards (2022 edition) [МОН КНР: оприлюднення Програми та стандартів навчальних предметів обов'язкової освіти (ред. 2022)]. https://en.moe.gov.cn/news/press_releases/202205/t20220507_625532.html

Papageorgi, I., Welch, G. F., & Lonie, B. (2022). Singing and social identity in young children [Спів та соціальна ідентичність у дітей молодшого віку]. *Frontiers in Psychology*, 13, 823229. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.823229>

Rinta, T., & Welch, G. F. (2008). Should singing activities be included in speech and voice therapy for prepubertal children? [Чи слід включати спів у логопедичну/голосову терапію дітей до пубертату?] *Journal of Voice*, 22(1), 3–19. <https://doi.org/10.1016/j.jvoice.2006.08.002>

Sydorenko, O. (2020). Вокально музичні технології в роботі з дітьми з порушеннями мовлення. *Journal of Ukrainian Speech Therapy*, 12(2), 34–48. https://journals.uran.ua/swe/article/download/2520-6230.20.3.7./pdf_59

Titze, I. R. (2006). Voice training and therapy with a semi-occluded vocal tract: Rationale and scientific underpinnings [Тренування голосу та терапія із напівоклюзією вокального тракту: обґрунтування й наукові засади]. *Journal of Speech, Language, and Hearing Research*, 49(2), 448–459. [https://doi.org/10.1044/1092-4388\(2006/035\)](https://doi.org/10.1044/1092-4388(2006/035))

Welch, G. F., Himonides, E., Saunders, J., Papageorgi, I., & Sarazin, M. (2014). Singing and social inclusion [Спів та соціальна інклюзія]. *Frontiers in Psychology*, 5, 803. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2014.00803>

Welch, G., Himonides, E., Saunders, J., Papageorgi, I., & Sarazin, M. (2014). Singing and social inclusion. *Frontiers in Psychology*, 5, Article 803. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2014.00803>

Бондар, В. (2017). Методичні рекомендації з корекційної музичної роботи у логопедичній практиці. Харків: ХДПУ.

Міністерство освіти і науки України. (2019). Про затвердження Базового компонента дошкільної освіти (нова редакція). <https://mon.gov.ua/npa/pro-zatverdzhennya-bazovogo-komponenta-doshkilnoyi-osviti-derzhavnogo-standartu-doshkilnoyi-osviti-nova-redakciya>

REFERENCES

- Adriaansen, A., Cloete, E., & de Bodt, M. (2022). Effects of voice therapy in children with vocal fold nodules: A systematic review. *International Journal of Language & Communication Disorders*, 57(5), 1032–1046. <https://doi.org/10.1111/1460-6984.12754>
- Adriaansen, A., Meerschman, I., Van Lierde, K., & D'haeseleer, E. (2022). Effects of voice therapy in children with vocal fold nodules: A systematic review. *Ghent University Repository*. <https://biblio.ugent.be/publication/8759397>
- Al Kadi, M., Alfawaz, M. A., & Alotaibi, F. Z. (2022). Impact of voice therapy on pediatric patients with dysphonia and vocal nodules: A systematic review. *Cureus*, 14(4), e24433. <https://doi.org/10.7759/cureus.24433>
- Al-Kadi, M., Alfawaz, M. A., & Alotaibi, F. Z. (2022). Impact of voice therapy on pediatric patients with dysphonia and vocal nodules: A systematic review. *Cureus*, 14(4), e24433. <https://doi.org/10.7759/cureus.24433>
- Angadi, V., Croake, D., & Stemple, J. (2019). Effects of vocal function exercises: A systematic review. *Journal of Voice*, 33(1), 124.e13–124.e34. <https://doi.org/10.1016/j.jvoice.2017.08.031>
- Braden, M. N., & Thibeault, S. L. (2020). Outcomes of voice therapy in children with benign vocal fold lesions. *International Journal of Pediatric Otorhinolaryngology*, 136, 110121. <https://doi.org/10.1016/j.ijporl.2020.110121>
- Chai, L. (2023). Music therapy and rehabilitation training for children with speech impairment. *MEDS Public Health and Preventive Medicine*, 3(1), 58–65. <https://doi.org/10.23977/phpm.2023.030109>
- Christiner, M., & Reiterer, S. M. (2013). Song and speech: Examining the link between singing talent and speech imitation ability. *Frontiers in Psychology*, 4, 874. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2013.00874>
- General Office of the State Council of the PRC. (2015). Opinions on comprehensively strengthening and improving aesthetic education in schools. http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-09/14/content_10158.htm
- Merrett, D. L., Peretz, I., & Wilson, S. J. (2014). Neural and cognitive mechanisms of singing: A perspective on speech–music relations. *Frontiers in Neuroscience*, 8, 390. <https://doi.org/10.3389/fnins.2014.00390>
- Ministry of Education of the PRC. (2022). MOE releases compulsory education curriculum program and standards (2022 edition). https://en.moe.gov.cn/news/press_releases/202205/t20220507_625532.html en.moe.gov.cn
- Papageorgi, I., Welch, G. F., & Lonie, B. (2022). Singing and social identity in young children. *Frontiers in Psychology*, 13, 823229. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.823229>
- Rinta, T., & Welch, G. F. (2008). Should singing activities be included in speech and voice therapy for prepubertal children? [Чи слід включати спів у логопедичну/голосову терапію дітей до пубертату?] *Journal of Voice*, 22(1), 3–19. <https://doi.org/10.1016/j.jvoice.2006.08.002>
- Sydorenko, O. (2020). Vokal'no muzychni tekhnolohiyi v roboti z dit'my z porushennyamy movlennya [Vocal-musical technologies in working with children with speech disorders]. *Journal of Ukrainian Speech Therapy*, 12(2), 34–48. https://journals.urau.ua/swe/article/download/2520-6230.20.3.7./pdf_59
- Titze, I. R. (2006). Voice training and therapy with a semi-occluded vocal tract: Rationale and scientific underpinnings. *Journal of Speech, Language, and Hearing Research*, 49(2), 448–459. [https://doi.org/10.1044/1092-4388\(2006\)035](https://doi.org/10.1044/1092-4388(2006)035)
- Welch, G. F., Himonides, E., Saunders, J., Papageorgi, I., & Sarazin, M. (2014). Singing and social inclusion. *Frontiers in Psychology*, 5, 803. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2014.00803>
- Welch, G., Himonides, E., Saunders, J., Papageorgi, I., & Sarazin, M. (2014). Singing and social inclusion. *Frontiers in Psychology*, 5, Article 803. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2014.00803>
- Bondar, V. (2017). Metodychni rekomendatsiyi z korektsiynoyi muzychnoyi roboty u lohopedychniy praktytisi [Methodological recommendations on corrective musical work in speech therapy practice]. Kharkiv: KHDPU.
- Ministerstvo osvity i nauky Ukrayiny. (2019). Pro zatverdzhennya Bazovoho komponentu doshkil'noyi osvity (nova redaktsiya) [On the approval of the Basic Component of Preschool Education (new edition)]. <https://mon.gov.ua/npa/pro-zatverdzhennya-bazovogo-komponenta-doshkilnoyi-osviti-derzhavnogo-standartu-doshkilnoyi-osviti-nova-redakciya>

Надійшла до редакції / Received: 1.06.2025
Рекомендовано до друку / Accepted: 23.06.2025

UDK 376.1:78.071.2:615.851.3(510)

DOI <https://doi.org/10.34142/27091805.2025.6.01.12>

© *Chai Lihua*

Assistant Professor of Music at Zhejiang College of Special Education, Zhejiang Province, PRC; PhD student of the Department of Educational Studies and Innovative Pedagogy, H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University

Kharkiv, Ukraine

email: 1963401285@qq.com

<https://orcid.org/0000-0002-1377-6823>

SINGING AS A MEANS OF SPEECH CORRECTION IN PREPARING PROSPECTIVE SPECIAL-EDUCATION TEACHERS IN THE PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA

The article examines the theoretical foundations and practice-oriented approaches to using singing as a tool for speech correction in the training of bachelor's-level special education teachers in the People's Republic of China (PRC).

Methods and methodology. The methodology combines a comparative analysis of PRC curricula and standards, a structural-functional analysis of readiness components, a content analysis of dissertations and scholarly sources, and the modeling of assessment criteria and indicators. The study applies the following principles: interdisciplinarity (speech-language pathology—music pedagogy—psychology), practice-oriented learning (learning by doing), cultural sensitivity, and digital verification/monitoring of changes in speech parameters.

Scientific novelty. The novelty lies in highlighting the readiness of future PRC special-education teachers to use singing for the speech correction of children with special educational needs—readiness that comprises motivational, cognitive, operational-activity, and reflective components—and in defining the system of pedagogical conditions for implementing the proposed training structure.

Results. The structure of readiness is articulated as follows: (a) motivational orientation toward using singing; (b) cognitive awareness of the principles of speech-language pathology, vocal pedagogy, and the psychophysiology of speech; (c) operational-activity capacity to design vocal-corrective sessions, select repertoire, and individualize interventions; (d) reflective ability for self-assessment and adjustment of actions. The study substantiates the need for interdisciplinary integration (speech-language pathology—music therapy—vocal pedagogy), practice-oriented learning in partnership with schools and speech-language clinics, the use of culturally sensitive repertoire, and digital tools for monitoring speech dynamics. It describes integrated modules – «Music and Speech», «Vocal Rehabilitation for Children», practical singing sessions in a speech-therapy context, and training in emotional-communicative interaction—and identifies methods such as vocal-breathing exercises, eurhythmics, improvisational singing, intonation–movement techniques, articulatory-phonetic games, and multimedia interactive technologies.

Conclusions. It is demonstrated that singing is an effective tool for the speech correction of children with special educational needs; the structure of readiness for professional activity among future special-education specialists is summarized. The practical significance lies in the potential to standardize university modules and implement inter-university practice and internship formats. Prospects for further research include expanding the evidence base for specific vocal protocols, improving digital monitoring tools, and adapting instructional materials across cultures.

Keywords: singing; speech correction; special education; PRC; music therapy; eurhythmics; bachelor level; readiness; competencies; arts integration.